

DE NVMERO TESTIVM
IN TESTAMENTIS
REQVISITO,

Tam in foro fori Ciuili, & Canonico, quam
in foro poli, & conscientiae,

P E T R O D O M I N I C O
MAGDALENO CAPIFERREO, I. C.
PATRICIO ROMANO AVTHORE,

Tractatus,

*Varijs quæstionibus non inutilibus ad materiam ipsam accommo-
datis, ac dupli locupletissimo Indice exornatus.*

Omnibus tam iuris Cæsarei, & Pontificij, quam sacræ paginae
professoribus apprimè utilis.

C V M P R I V I L E G I O.

VENETIIS, apud Guerræos fratres, sumptibus Vincentij Pelagalli,
bibliopolæ Romani. M D LXXXVI.

SOLL: SOC: & SV SALM. EX DONO REGVM.

PETRVS DOMINICVS

MAGDALENVS CAPIFERREVS,

PATRICIVS ROMANVS, I. C.

Sanctissimo ac Beatissimo

D. N. D. X Y S T O V.
P O N T. O P T. M A X.

Felicitatem summam precatur.

ATVRÆ humanæ præstantia (Pater
Sanctissime iuris, & legis Diuinæ mo-
derator & interpres) unumquemq;
tacitis stimulis ad decus, & gloriam
excitat, ne abiecisse magis quam ex-
coluisse ingenium videatur. Sed aliis
aliò curas, & cogitationes intendit, cum nostræ volun-
tates non sint vniuersitati, quia ex animo, quasi ex typo

P E T R I D O M I N I C I
MAGDALENI CAPIFERREI,
I. C. P R A E C L A R I S S I M I ,
Patricii, & Aduocati Romani,
D E N V M E R O T E S T I V M
IN TESTAMENTIS REQVISITO.

T r a c t a t u s P a r s P r i m a .

Quod Ius Ciuale potest ex iusta causa ultra duos, vel tres testes
de Iure Diuino, & naturali requisitos, maiorem
numerum exigere. Cap. I.

S U M M A R I U M .

- 1 Testes duo regulariter sufficient ad rei probationem.
- 2 Regula duorum testimoniis comprobatur iure humano. & Diuino.
- 3 In ore duorum, vel trinum testimoniū stat omne verbum.
- 4 Christus argumentatur contra Iudeos duorum hominum inquiens testimonium verum esse.
- 5 Quod est de Iure Diuino, est de Iure naturali.
- 6 Regula prefata procedit de Iure Diuino, naturali, & gentium primo.
- 7 Et fundatur in lumine rationis naturalis.
- 8 Et regula ista in primo membro designat necessitatē in secundo abundantiam complementum.

9 In numero trinum persona agentia comprehenditur.

10 Multoties ab hac regula receditur ob aliquam particularē rationem.

11 In tantum quod aliquando etiam usque ad numerum septuagint adiutorum requiriuntur.

12 Ius humanum mutabile est. Diuum vero, & naturale, sempiternum, & immutabile.

13 Ius Diuum ita probasit numerum duorum, ut velut iniquum indicaret quempliū unius testimonio damnari.

14 Illud verbum duorum exponitur, id est non pauciorum.

15 Certitudo non est in omni materia similiter exquirenda.

16 Lex Ciuilis iuste potuit recedere à regulā duorum testimoniis in materia testamentariorum propter maiora pericula falsitatum.

A quā

cedit, ut Deus, & tanquam Vicarius Iesu Christi, & sic sit separatio, & dissolutio matrimonij diuina potiusquam humana authoritate, ut respondeat, & declarat idem Summus Pontifex Innocen. III. in c. inter corporalia. 269 & in c. quanto, & cap. licet de transla. epif. Ancha. in confi. 239. & post eum Dec. d. confi. 112. sub d. nu. 6. in uersi. secundo respondeatur. ad cetera uero patet responsio ex supra adductis, super quibus non expedit hic latius insistere, cum nimis aliena a principali nostro instituto uideri possint.

Omnibus igitur contrarijs absolutis firma remanet principalis nostra conclusio, quod in foro conscientiaz

ualida est, & seruanda nuda, & simplex uoluntas testatoris absque ulla follennitate iuris positivi, quam latissime supra explanauimus, & declaramus.

Ad summum igitur, ut concludamus, protestor cuncta, quæ per me Petrum Dominicum Magdalenum de Capiteferreo in hoc opere prodierunt, subiecta esse uelle determinationi Sanctæ Matris Ecclesiaz, cui semper in omnibus, & per omnia humilime me subiectum esse profiteor, ad laudem Omnipotentis Dei Patris Filij & Spiritus Sancti, ac Gloriosissimæ semper Virginis Dei Genitricis Mariæ. Amen.

Tertiae Partis totius Tractatus Finis.

Venetij, ex Typographia Guerræ.

M D LXXXVI.

